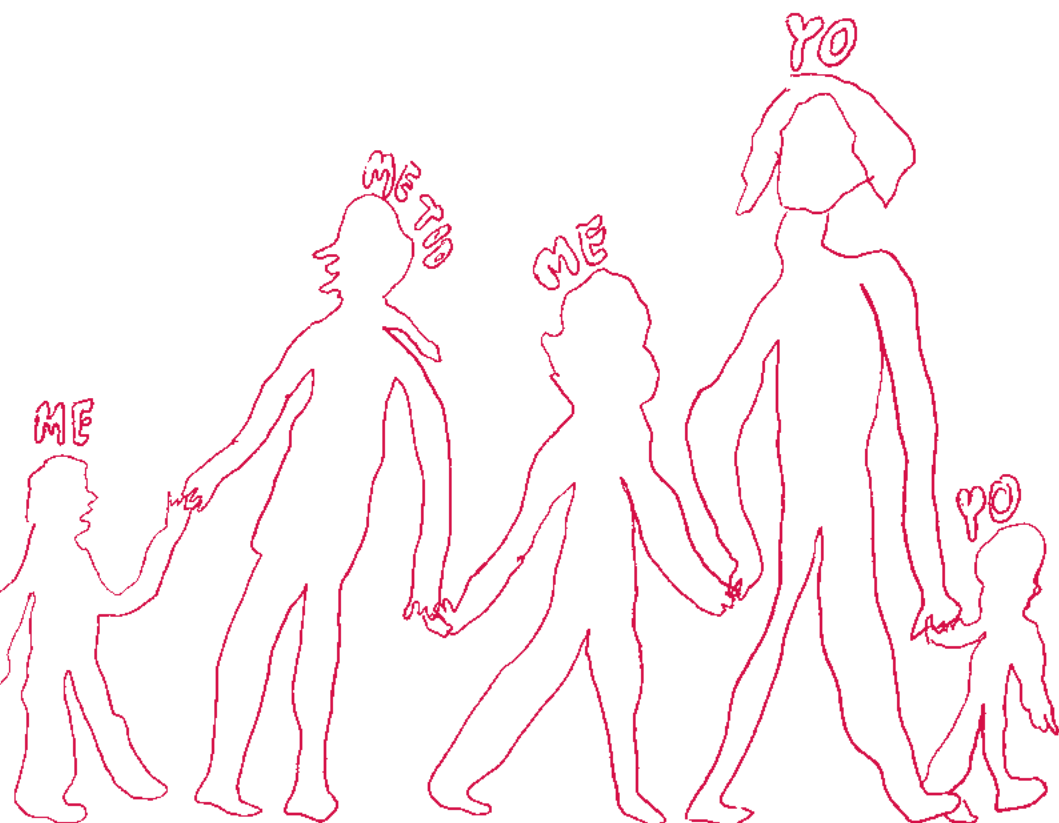

Celina Eceiza

Rubyfruit
Jungle

4.10.2026 - 3.1.2027

VOORWOORD

door Valentijn Byvanck, directeur

Celina Eceiza maakt het museum zoals zij het voor zich ziet: een ademend lichaam vol poëzie, tekeningen, boeken van stof en geïmproviseerde sculpturen. *Rubyfruit Jungle* is een heerlijke omgeving waar we kunnen uitrusten en genieten van rijke kleuren en speelse, lustige vormen, nieuwe mensen ontmoeten en bijzondere gesprekken voeren.

De collectie van het museum bestaat uit favoriete kunstwerken van de kunstenaar, die zij in textiel heeft nagemaakt. Eén van deze werken is *Abaporu* van Tarsila do Amaral, het beroemde beeld van een mensfiguur met een zon en een cactus. Het werk was ooit een symbool voor de emancipatie van de Braziliaanse kunst. In deze collectie komt *Abaporu* samen met bekende Argentijnse kunstenaars zoals Yente en Nicolás García Uriburu, en internationale kunstenaars zoals Niki de Saint Phalle en Hilma af Klint. Ook zijn er werken te zien van Laure Prouvost, Keetje Mans en Helen Verhoeven uit de collectie van het Bonnefantenmuseum, en van deelnemers aan de *Limburg Biënnale*. Zelfs de zonnebloemen van Van Gogh krijgen een plek. De eigenzinnige collectie vindt haar ideale decor in een vloer bezaaid met sokken op zoek naar een date, hangmatten met rinkelende schelpen en wanden vol grote mensfiguren en converserende katten.

FOREWORD

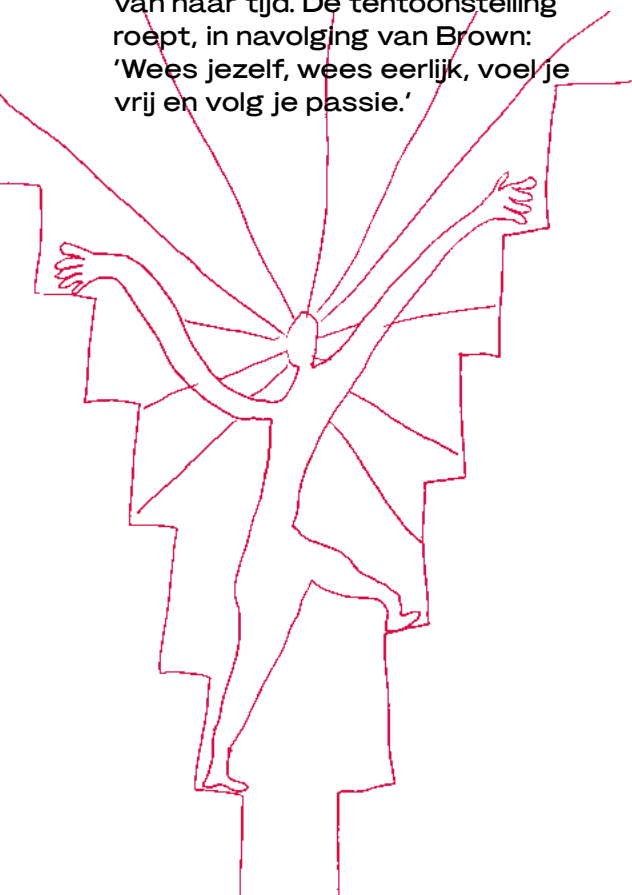
by Valentijn Byvanck, director

Celina Eceiza creates the museum as she imagines it: a breathing body filled with poetry, drawings, fabric books and improvised sculptures. *Rubyfruit Jungle* is a delightful environment where we can rest and enjoy rich colors and playful, sensual forms, meet new faces, and engage in interesting conversations.

The museum's collection consists of the artist's favourite works of art, which she has recreated in textiles. One of these works is *Abaporu* by Tarsila do Amaral, the famous image of a human figure with a sun and a cactus. The work that once was a symbol of the emancipation of Brazilian art. In this collection, *Abaporu* comes together with renowned Argentine artists such as Yente and Nicolás García Uriburu, and international artists such as Niki de Saint Phalle and Hilma af Klint. There are also works by Laure Prouvost, Keetje Mans and Helen Verhoeven from the collection of the Bonnefanten Museum, as well as works by participants in the *Limburg Biënnale*. Even Van Gogh's sunflowers are present. This free-spirited selection finds its ideal setting in a museum where the floor is scattered with socks looking for a date, hammocks jingle with shells, and the walls are filled with large human figures and cats engaged in conversation.

Rubyfruit Jungle is een tentoonstelling over zachte architectuur, vrijheid en liefde, maar ook over creativiteit en verbinding. De totaalinstallatie biedt een tegenwicht aan de digitale werkelijkheid, de bureaucratie van het dagelijks leven en de routine van het kunstdiscours. De tentoonstelling is door veel handen gemaakt, professionals en vrijwilligers, die net als de kunstenaar geloven dat textielwerk en tekenen onze verbeelding stimuleert en een gevoel van eigenaarschap teweegbrengt.

De titel verwijst naar de roman *Rubyfruit Jungle* van Rita Mae Brown. Het boek gaat over Molly Bolt, een vrijgevochten lesbische vrouw die zich verzet tegen de seksuele en gendernormen van haar tijd. De tentoonstelling roept, in navolging van Brown: 'Wees jezelf, wees eerlijk, voel je vrij en volg je passie.'

Rubyfruit Jungle is an exhibition about soft architecture, about freedom and love, but also about creative forms and connection. The total installation offers a counterpoint to the digital world, the bureaucracy of everyday life and the routines of the art discourse. It has been created by many hands, professionals and volunteers who, like the artist, believe that textile work and drawing offer a way to stimulate the creative imagination and inspire a sense of ownership.

The title is taken from Rita Mae Brown's novel about the free-spirited Molly Bolt, an activist lesbian who challenges the sexual and gender norms of her time. This exhibition evokes Brown's call to the readers: "Be yourself, speak the truth, feel free and live your passion."

WOORDENLIJST

TEKENEN

Ik hou van tekenen. Zo simpel is het. Ik teken omdat het makkelijk is, omdat het me helpt om na te denken, omdat het een hulpmiddel is, omdat tekenen altijd efficiënt is en omdat ik niet veel meer nodig heb dan een potlood, een pen en een stuk papier. Ik teken alleen en samen met anderen. Teken traint mijn handen, armen, hoofd, voeten, borst en hersenen. Maar boven alles teken ik omdat ik het gewoon heerlijk vind om te tekenen.

PATCHWORK

Ik hou van patchwork omdat ik er verschillende materialen mee kan samenbrengen. Ik vind het heerlijk omdat je het niet leert op de kunstacademie en omdat het lijkt op collage. Patchwork weerspiegelt de manier waarop ik denk: het ene kan boven op het andere worden gelegd, en daaruit ontstaat weer iets nieuws, iets anders.

CITEREN

Ik hou ervan om te citeren, zodat ideeën van anderen mijn ideeën kunnen worden, en andersom. Of ze nu levend of dood zijn, dichtbij of ver weg, ik voel de behoefte om samen te werken met anderen. Het idee van de geniale kunstenaar vind ik saai: niemand bedenkt iets helemaal alleen. De wereld is er om te delen.

HET WERK VAN ANDERE KUNSTENAARS OPNIEUW MAKEN

Ik vind het leuk om het werk van andere kunstenaars opnieuw te maken, omdat ik daardoor iets over hen kan begrijpen wat ik anders niet zou kunnen. Door met mijn handen te werken, krijg ik meer inzicht in hoe de wereld in elkaar zit. Er zit ook iets kannibalistisch in het opnieuw maken van een kunstwerk. Het is alsof ik de ander opeet en, zoals de Tupi geloven, daarmee iets van diens kracht overneem.

OVER KLEDING

Kleding is de huid die we aantrekken om de wereld in te gaan. Net als verf of gips is kleding een materiaal. Materialen vertellen voortdurend iets. Kleding vormt de grens tussen de huid van de ene persoon en die van een ander, maar het is ook een materiaal dat ideologie met zich meedraagt.

OVER HET AANRAKEN VAN KUNSTWERKEN

Ik maak graag beeldend werk dat je lichamelijk kunt ervaren, dat je wilt aanraken. Een van de eerste keren dat ik naar een museum ging en heel dicht bij een kunstwerk kwam, klaar om het aan te raken, ging er een alarm af. Soms denk ik dat ik werken maak die je kunt aanraken om dat traumatische moment in het museum opnieuw op te roepen. Kunst kan oude trauma's weer naar boven halen.

POËZIE

Ik hou van poëzie omdat het niet zozeer gaat om het wat, maar om het hoe. Ik hou van poëzie omdat dankzij haar mijn alter ego, Begonia Arriboni, bestaat. Ik hou van poëzie omdat je taal daardoor als grondstof kunt gebruiken. En ik hou van poëzie omdat zij Marosa Di Giorgio, Gabriela Mistral, Teresa Wilms Montt, Susana Thénon, Delmira Agustini en nog vele anderen een plek in mijn wereld geeft.

DE WERELD

Mijn werk wordt vooral geïnspireerd door wandelen, naar anderen luisteren en technieken leren die weinig met de academische wereld te maken hebben, maar meer met het doorgeven van kennis. Zo lijkt mijn werk misschien te draaien om fantasie en overdaad, maar het komt ook voort uit het gebrek aan middelen in mijn land. Ik gebruik gaas, gips, pigmenten, gerecyclede materialen en simpele dingen zoals pennen, potloden en canvas. Het zijn goedkope, maar mooie en waardevolle materialen. Hoewel ik ze gebruik om beelden te maken die misschien voelen als een vorm van ontsnapping of dagdromen, gaan ze ook over de problemen in de wereld. Ik zie mijn kunstenaarspraktijk als een verantwoordelijkheid: een manier om die problemen onder ogen te zien en ermee om te gaan.

GLOSSARY

DRAWING

I love drawing. It's that simple. I draw because it is easy, because it helps me to think, because it is a tool, because drawing is always economical, because I need little more than a pencil, a pen, and a piece of paper. I draw alone and with others. Drawing trains my hands, arms, head, feet, chest, and brain. But, first and foremost, I draw because I love to draw.

PATCHWORK

I like patchwork because it allows me to bring different materials together. I favor it because it isn't taught in art school and it is similar to collage. Patchwork resembles the way I think: one thing can be placed on top of another, and from this, a third thing emerges.

QUOTING

I like to quote so that other people's ideas can become my ideas, and vice versa. I feel an impulse to work with others, living or dead, near or far. I find the idea of the genius artist boring—no one invents anything alone, the world should be shared.

RE-MAKING OTHER ARTISTS' WORK

I like to re-make works by other artists because it allows me to understand something about them that I otherwise could not. By working with my hands, I understand a great deal about the world. There is also something cannibalistic about re-making a work. It is as if I were eating the other person and, as the Tupi people believe, acquire some of their strength.

ON CLOTHING

Clothing is the skin we put on to go out into the world. Like paint or plaster, clothing is a material. Materials are constantly saying things. Clothing is a boundary between one person's skin and another's, but it is also a material that carries ideology.

ON TOUCHING ARTWORKS

I like making visual artworks that are haptic. One of the first times I went to a museum and approached a work very closely, ready to touch it, an alarm went off. Sometimes I think I make works that can be touched as a way of conjuring that traumatic moment in the museum. Art often conjures past traumas.

POETRY

I like poetry because it is not so much about the what as the how. I like poetry because, thanks to it, my alter ego, Begonia Arriboni, exists. I like poetry because it allows us to use language as a raw material. I like poetry because, thanks to it, Marosa Di Giorgio, Gabriela Mistral, Teresa Wilms Montt, Susana Thénon, Delmira Agustini, and many others exist in my world.

THE WORLD

My work is primarily inspired by walking, listening to others, and learning techniques that have little to do with academia and more with the transmission of knowledge. So, for example, while my work may seem to center on fantasy and excess, it also responds to the scarcity of resources in my country. I use mesh, plaster, pigments, recycled materials, and simple things like pens, pencils, and canvas. They are inexpensive and noble materials. Although I use them to create images that may seem to celebrate escapism and daydreaming, they engage with the problems of the world. I see my artistic practice as a responsibility: a way of confronting and overcoming them.

THE SMELL OF...

A BAKERY IN THE MORNING WHEN YOU HAVEN'T HAD BREAKFAST.

THE NECK OF THE PERSON YOU LOVE

FRESHLY WATERED GRASS

SHAMPOO IN YOUR HAIR AFTER A SHOWER

CIGARETTES ON CLOTHES AFTER A PARTY

MOMENTS

PLEASURES

GESTURES

THERE IS TIME

OBJECTS

The spiritual messages of the arts are far more necessary for the masses than is commonly believed, on the same level as consciousness and the great human emotions.

It is not the privilege of a select few, of a particular culture or understanding, but a human necessity for those who have a soul. And when it is claimed that art is not for the people, it is effectively being acknowledged that the people have no soul. It is inconceivable that an age that prides itself on being intelligent could harbor such aberrations.

It takes everything, it bears everything upon the sacred back of the Earth: that which walks, that which sleeps, that which frolics, and that which suffers; and it carries the living and the dead—the Indian drumbeat of the Earth.

When I die, do not weep, my son: press your chest against hers, and if you hold your breath as though you were everything or nothing, you will hear her arm rise—the arm that held me and now gives me back to you—and the mother who was broken, you will see her whole again.

GABRIELA MISTRAL

LINO CAPORETTI

GERMAINE DERBECQ

Art, Form, Color

To the question, "What is art?", I answer: "What is life?" A biologist, a religious person, a physicist, within their respective disciplines, can give an answer to that question, but a painter cannot define it; the painter simply LOVES it.

Color and form are the basic elements of a painting. Through form I enter the world, and through color I feel it. Technically, I work with these elements on the basis of a contained intuition, which I refine and express in the work. I "love" color, I feel it, and then I put it down; I "live" the form, let it mature, and then I assemble it.

Colors are part of sensibility, and the quality of color depends on that world; today, color becomes for me precisely what I express through it.

August 1964

PATCHWORK

THINKING

I am for art covered with bandages. I am for art that limps and rolls and runs and jumps.

I am for art that comes in a can or washes up on the shore.

I am for art that coils and grunts like a wrestler. I am for art that sheds hair.

I am for art you can sit on. I am for art you can pick your nose with or stub your toes on.

I am for art from a pocket, from deep channels of the ear, from the edge of a knife, from the corners of the mouth, stuck in the eye or worn on the wrist.

I am for art under the skirts, and the art of pinching cockroaches.

CLAES OLDENBURG

When I make a painting, I observe, but I also transform. You're observing that they are this color, this shape, this size. They look like this, they feel like this, they smell like this. And then you try to put those things together in a painting.

"Constant observation of the world around me rekindles images and reshapes ideas. In this way, things unfold naturally, and sitting at my worktable, I feel the hours passing before the blank sheet of paper and my black pencil, tirelessly moving across it."

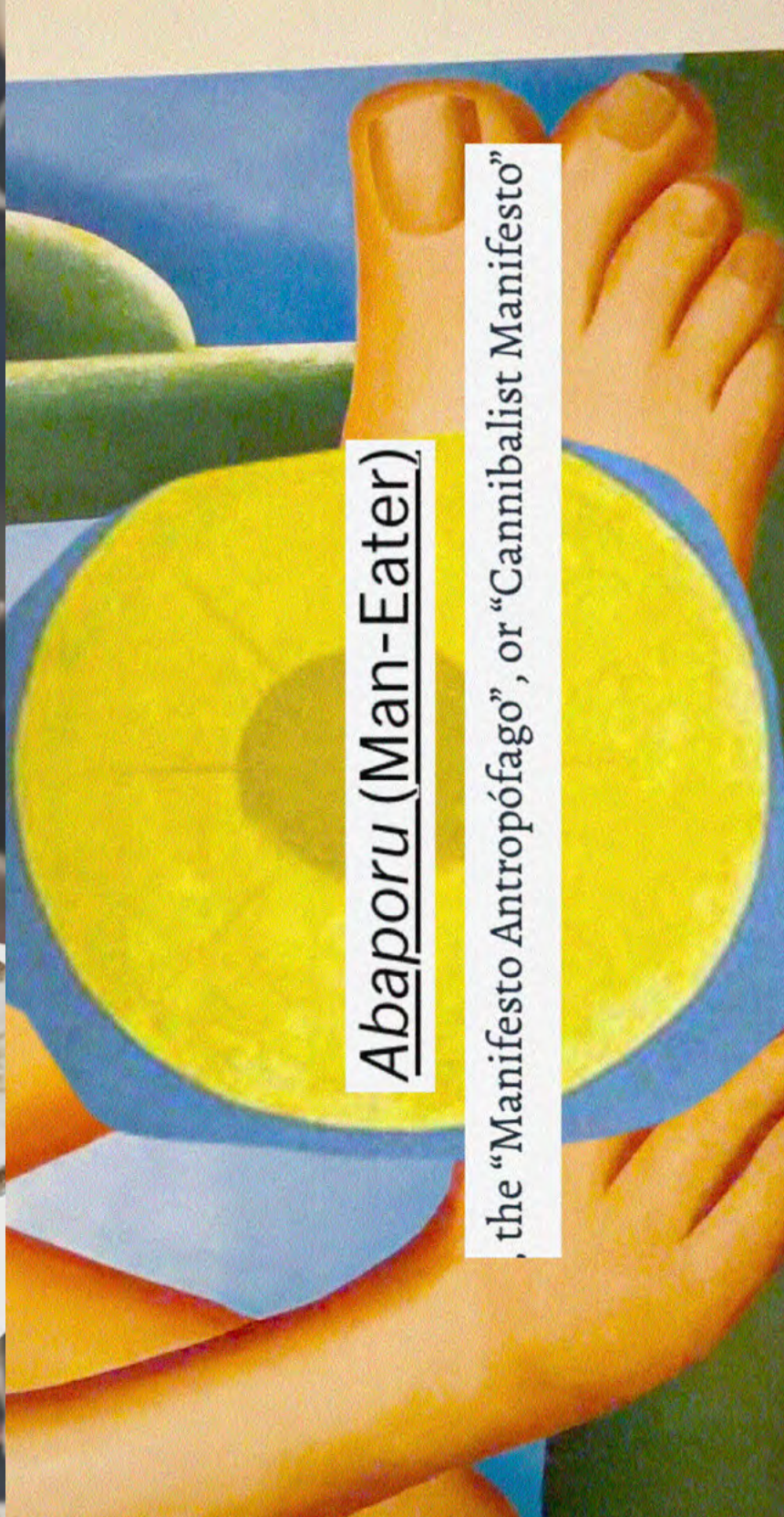
MELE BRUNIARD

ROSE WYLIE

A material called misfortune.

ROMAN

WE ARE LIKE LOST
SOCKS THAT
WANT TO FIND
ANOTHER LOST
SOCK

"From within, the instrument that gives the nest its circular shape is none other than the bird's own body. By turning constantly and pressing out the wall on all sides, it manages to form that circle."

GASTON BACHELARD

When a material, ever new in its resistance, prevents us from becoming mechanical, **the work of our hands restores to our bodies, our energies, our expressions**, and even the very words of our language, their original forces.

...Matter and the Hand must be united...

"In other words, **matter is our energetic mirror**; it is a mirror that focuses our forces, illuminating them with imaginary joys."

The Abaporu was that monstrous figure, the little head, the skinny little arm supported by an elbow, those enormous long legs, and next to it a cactus that looked like a sun, as if it were a flower and the sun at the same time. So, when he saw the picture, Oswald was extremely startled and asked, "But what is this? What an extraordinary thing!"

"My enormous concern is to **find a magical, fantastic image, revealing a subjective world**, in search of the hidden, which ultimately is poetry."

MARISILA DO AMARAL

ALDO PAPARELLA

PATCHWORK

H
I
N
K
I
N
G

MAROSA DI GIORGIO

My soul is a thick, garnet, velvety vampire.

My soul is a thick, garnet, velvety vampire. It feeds on many species and on only one. It seeks them out at night, finds them, and drinks them, drop by drop, ruby by ruby.

My soul is fearful and audacious. It is a large doll, with curls, wearing a sky-blue dress.

A hummingbird works at her sex.

She bellows and weeps

And the bird does not stop.

JUAN GRELA

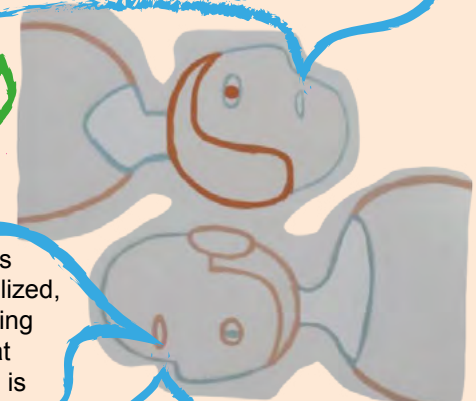

...I'm convinced that to be a painter, you have to universalize yourself. But universalizing yourself isn't internationalizing yourself. I learned that inside, I'm just like the snail, I'm just like the dog, I'm just like the plants, and I'm just like the stars.

"People refuse to realize that joy is something terribly serious"

That's what I understand by universalization. It means that the universe is inside you. When you re univer-salized, you feel like you're inside everything, and there's nothing you can say: this is bad and this is good, which is what we re taught as education. In any case, I can say: this is different.

So, when it comes to colors, for example, I don't resent any of them. They can give me whatever they want, I like them all. I like the straight line and the curved line; if the painting is about value, I like it, if it's about color, I like it, and why? Because I've let go of the unpleasant rejection of believing myself the master and lord of a truth and feeling like an all-powerful man. I feel like an apple and I feel like an orange, and I feel like a dog and I feel like a fish and I feel like water."

THE SMELL OF...

SPRING

PERFUME
OF THE
PERSON

YOU LOVE
ON YOUR
CLOTHES

A HOUSE
THAT HASN'T
BEEN OPENED
FOR A LONG TIME

ON YOUR PILLOW, ON YOUR

THE BREATH
OF CATS

YOUR
FEET

SEA
AND
BEACH
ON THE

BODY

EXPENSIVE
PERFUME
AT A FANCY
PARTY

THE BENEFITS OF MANIFESTO: HAVING AN ALTER EGO

IMAGINE YOUR HEAD IS A HOUSE.

Each room in the house is a part of you: Daughter Room, Work Room, Friend Room, Lovers Room, etc. They are all connected.

But if there's a room that you suddenly feel it is difficult to open an alter ego can help you.

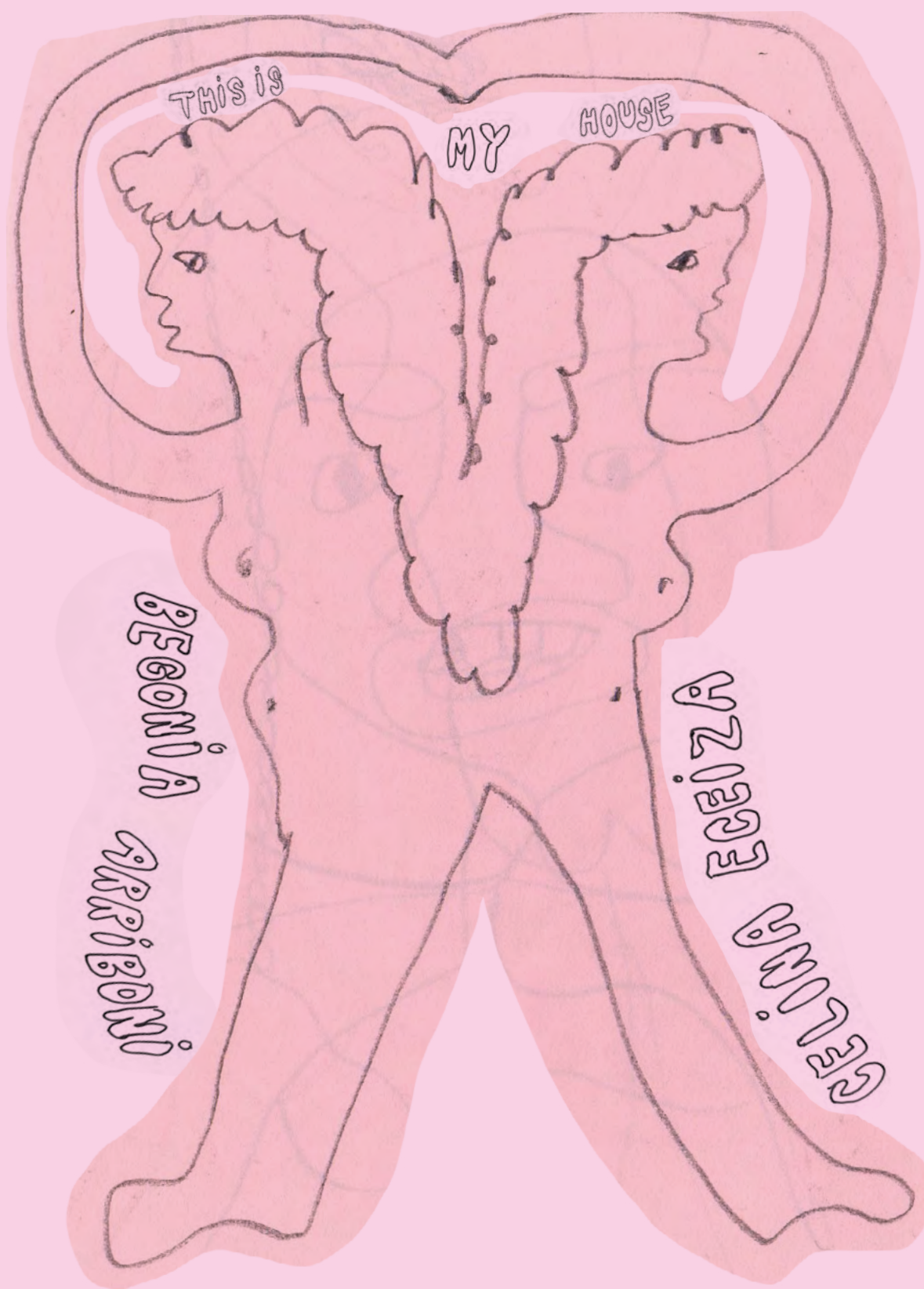
Create an alter ego. Imagine its name, imagine it doing what's difficult for you, what embarrasses you, what takes you out of your comfort zone...imagine the windows of this new room, the doors, and that every time you open them, a refreshing breeze enters **your house (your mind)**. The alter ego has the key, and with it, you can open and close it whenever you want.

Remember that this alter ego isn't something separate from you; it's in your house, that is, your mind.

Begonia Arriboni **is my poet alter ego**. I created her several years ago, and since then, we've both taken care of the house. Begonia allowed me to write poetry, which, like Celina, I found terribly embarrassing at the time. Begonia and Celina collaborate in constant harmony.

Whenever Celina needs to resort to the poetic language of words, she knocks on Begonia's door, and Begonia always lets her in gently and sweetly. We both take care of each other, knowing and valuing the role each of us plays in the house.

If I may, let me recommend having an alter ego, an empty room, whose shape we don't yet know, a room designed with different dimensions, doors, and windows than those we already know. A room where, even in your own home, you can lose yourself... or rather, find a part of yourself that didn't fit into all the other rooms you've already inhabited and decorated.

BIOGRAFIE

Celina Eceiza (Tandil, Argentinië, 1988) woont en werkt in Buenos Aires. Ze studeerde Beeldende Kunsten aan de Universidad Nacional de las Artes (UNA). In 2016 was zij verbonden aan het Centro de Investigaciones Artísticas (CIA) en in 2024 nam zij deel aan de Art Omi-residency in New York.

Tot haar belangrijkste solo-tentoonstellingen behoren *Villa Celina* (Moria Galería, 2021), *Personas que creo haber visto* (Salón ACME-Moria, 2022), *Desvelo* (Moria Galería, 2023), *Ofrenda* (Museo de Arte Moderno de Buenos Aires, 2024), *A Material Called Earth, Volume 1: The Life of Corners* (Art Gallery of Burlington, Canada, 2026) en *Dormancy* (Frac Bretagne, Rennes, 2026). *Ofrenda* reisde in 2025 door naar HALLE FÜR KUNST Steiermark in Graz. In 2025 nam Eceiza daarnaast deel aan de 18^e Biënnale van Istanbul.

Zij nam deel aan groepstentoonstellingen en collectieve projecten bij het Bemis Center for Contemporary Arts, de UB Anderson Gallery en de Eerste Biënnale voor Textielkunst van Chili. In 2020 ontving zij de Eerste Prijs voor Schilderkunst van de Centrale Bank en de Konex-prijs voor textielkunst. In 2018 publiceerde zij de roman *El falsificador*.

BIOGRAPHY

Celina Eceiza (Tandil, Argentina, 1988) lives and works in Buenos Aires. She studied Fine Arts at the Universidad Nacional de las Artes (UNA). In 2016 she was affiliated with the Centro de Investigaciones Artísticas (CIA), and in 2024 she took part in the Art Omi residency in New York.

Her most important solo exhibitions include *Villa Celina* (Moria Galería, 2021), *Personas que creo haber visto* (Salón ACME-Moria, 2022), *Desvelo* (Moria Galería, 2023), *Ofrenda* (Museo de Arte Moderno de Buenos Aires, 2024), *A Material Called Earth, Volume 1: The Life of Corners* (Art Gallery of Burlington, Canada, 2026) and *Dormancy* (Frac Bretagne, Rennes, 2026). *Ofrenda* subsequently traveled to HALLE FÜR KUNST Steiermark in Graz in 2025. In 2025, Eceiza also participated in the 18th Istanbul Biennial.

She has participated in group exhibitions and collective projects at the Bemis Center for Contemporary Arts, the UB Anderson Gallery, and the First Biennial of Textile Art of Chile. In 2020, she received the First Prize for Painting from the Central Bank and the Konex Award for Textile Art. In 2018, she published the novel *El falsificador*.

Celina Eceiza

©Josefina Tommasi, courtesy of Museo de Arte Moderno de Buenos Aires

MET DANK AAN/MANY THANKS TO
Projectcoördinatoren/Project coordinators:
Becky Doonan, Bibice Piets
Vrijwilligers/Volunteers: Francine Arts, Jose
Bekx, Emre Can, Lena Cörvers, Melanie
Jonkergouw, Annemiek Peeters, Lizzy Roede,
Yvonne Roede, Aimée Rousseau
Werkhuis: Esther Janssen, Yomme Hoevenagel

The *Rubyfruit Jungle* artist club: Bonno van
Doorn, Afra Eisma, Gijis Frieling, Karin Nurnberg

Alle deelnemers aan de workshops/
All workshop participants

De stemmen van Begonia Arribini (voor de
video *The Artist Never Thinks Alone*)/The
voices of Begonia Arribini (for the video *The
Artist Never Thinks Alone*): Paul Hauptmeier
& Agustina Vizcarra

De kunstenaars die Celina hebben
geïnspireerd voor *Rubyfruit Jungle*/The
artists who inspired Celina for *Rubyfruit
Jungle*: Tarsila do Amaral, Alexandre
Arrechea, Pompeyo Audivert, Melé Bruniard,
Chalem, Tony Craig, Eugenia Crenovich, Juan
Del Prete, Germaine Derbecq, Nacho Martín
Encinas, Raquel Forner, Noemí Gerstein, Juan
Grela, Alberto Heredia, Lido Iacopetti, Enio
Iommi, Mark Janssen, Corina Karstenberg,
Hilma af Klint, Ina Kooper, Alicja Kwade,
Alfredo Londaibere, Keetje Mans, George
Minne, Forest Myers, Claes Oldenburg, Aldo
Paparella, Laure Prouvost, Gerrit van
Ratingen, Will Ryman, Niki de Saint Phalle,
Carmen Schabracq, Omar Schiliro, Nicolás
García Uriburu, Helen Verhoeven, Rose Wylie,
Wonne, Yente

Installatieteam/Installation team Marres:
Jeroen Evertz, Niekeline der Kinderen, Tom
Lardenoije, Didiann Leusink, Toos Nijssen,
Dani Vos, Bas de Weerd, Philip Wijnen.

Team Marres: Valentijn Byvanck, Julie
Cordewener, Eliz Dilican, Oonah Duchateau,
Gabriëlla Jabir, Kim Jongen, Tineke Kambier,
Bibice Piets, Farah Wilbers.
De raad van toezicht, het educatieteam,
de stagiairs en onze vrijwilligers./Our
supervisory board, educational team,
interns and our volunteers.

Kunstenaar/Artist: Celina Eceiza
Assistent/Assistant: Florencia Ferrari Milano
Tentoonstellingscoördinator/Exhibition
Manager: Agustina Vizcarra
Productieleider/Head of production:
Gabriëlla Jabir
Redactie/Editing: Julie Cordewener
Grafisch ontwerp/Graphic design:
Loes Claessens
Drukwerk/Printing: NPN Printing

Marres, Huis voor Hedendaagse Cultuur
verkent nieuwe ontwikkelingen in de
internationale beeldende kunst door het
organiseren van tentoonstellingen, het
ontwikkelen van nieuw werk en het onder-
zoeken van uiteenlopende artistieke praktijken
in de beeldende kunst, performance, muziek
en dans. Marres biedt ook een gevarieerd
educatie- en publieksprogramma gericht op
lichaamstaal en de werking van de zintuigen.
Met een grote openbare tuin en het populaire
restaurant Marres Kitchen, is Marres een
ontmoetingsplek voor iedereen.

Marres, House for Contemporary Culture
explores new developments in the inter-
national visual arts by developing exhibitions,
commissioning new works, and signaling
artistic practices, including visual arts,
performance, music, and dance. Marres also
offers a diverse education and public program
focused on body language and sensory
knowledge. With her large public garden
and the popular restaurant Marres Kitchen,
Marres is a public meeting place for all.

Marres, Huis voor Hedendaagse Cultuur
Capucijnenstraat 98, 6211 RT Maastricht
+31 (0) 43 327 02 07
info@marres.org, marres.org

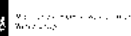
Dinsdag—zondag/Tuesday—Sunday:
12:00—17:00
Vrijdag/Friday: 12:00—20:00
Gratis toegang op vrijdag/ Free admission
on Friday: 17:00—20:00

Rubyfruit Jungle is tot stand gekomen in samenwerking
met het sociale maakcentrum Stichting Werkhuis in
Maastricht, het Cultuurfonds en een groot aantal
vrijwilligers. Het publieksprogramma met gratis
vrijdagavonden wordt gesteund door het Elisabeth
Strouven Fonds. Marres ontvangt structurele steun van
het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
de Provincie Limburg en de Gemeente Maastricht.

Rubyfruit Jungle was realized in collaboration with
the social production centre Stichting Werkhuis in
Maastricht, the Cultuurfonds, and a large number of
volunteers. The public program, including free Friday
evenings, is supported by the Elisabeth Strouven Fund.
Marres receives structural support from the Ministry
of Education, Culture and Science, the Province of
Limburg, and the Municipality of Maastricht.

het
cultuurfonds

Marres

